verba ocioſa negligentia ⁊ pigricia circa ordinem amiſſo temporis detractio cordis dicendo horas vel orando: ingratitudo beneficiorum dei. ſuperflua cura de corpore ⁊ de reb⁹ tēporalib⁹: turbatiōes leues cōtra proximū: iudicium leue alieni cordis deſpectio proximi quo ad pſonam aut vitā ſiue mores. Nō cōtenti de omnibus que deus fecit aut facit aut fieri pmittit. ⁊ his ſimilia que licet cū ſit ineuitabilia ab aīa infirma nō pñt nūero declarari ſed poti⁹ expedit ea qtidie delere cū lachrimis aut per ipſā infirmitatem aīe recognoſcere ⁊ in humilitate debita per manere.

¶ Integra. Ca. iij.

Confeſſio dꝫ eſſe itegra vt oīa pctā que habes in memoria que oblit⁹ fueras cōfiteri ⁊ mō recordaris itegre cōfitearis: Nec dicas ptē vni cōfeſſori ⁊ ptē alteri qꝛ nullo modo debes diuidere Hoc faciūt illi q̄ timēt deſpici a cōfeſſore vel reputari min⁹ boni pl⁹ timētes hūanā verecūdiā q̄ꝫ diuinā offēſā: ⁊ plus amātes laudē extriſecā q̄ꝫ itriſecā partē mētis ⁊ cōſcientie puritatē. Silr ſi oblit⁹ es qñ cōfiteris aliq̄ pctā ⁊ poſtea de ſequenti vel alia recordaris ſi potes debes recurrere ad eundem cōfeſſorē vt confitearis: ſi potes habere copiam ant alium: alioquin ſufficit tibi bona voluntas quod ſi nō ex oblinione ſꝫ ex malicia ac verecūdia oblit⁹ es vel obliuiſci voluiſti confiteri aliqd peccatū teneris recurrere ad primū cōfeſſorē ⁊ ſi vis recurrere ad āliumteneris ꝯfiteri oīa pctā prius cōmiſſa ⁊ illud quod pri⁹ oblit⁹ fueras ⁊ oīa que poſtea ꝯmiſiſti a p̄ma ꝯfeſſiōe fctā ⁊ teneris ꝯfiteri de

mendatio aut ſimulatione quã cõmiſiſti. qꝛ dediſti intelligere confeſſori tuo ꝙ primo integre confeſſus fuiſti.

Locus Capitulum iiii.

Item cõfeſſio debet eẽ plena qr debꝫ cõtinerẽ circũſtãtias aggrauãtes pctã que ſũt loca in qbꝰ qꝛ grauiꝰ eſt peccare in eccleſia aut ĩ loco ſacro ꝙꝫ in domo. Et grauiꝰ ẽ cogitare aliqͦd ĩ honeſtũ qñ dicis miſſã vel offĩn vel qñ horas ꝙꝫ qñ ſcribis. Et grauiꝰ ẽ reſpicere vel tãgere aĩo ĩpudico corpꝰ hoĩs ſub pãnis ꝙꝫ manũ vel pedẽ: qꝛ magis libidinioſa delectatio eſt ibi. Et ſic facias differentiam iter locũ ꝛ locũ

Tempus Capitulũ. v.

Tempus in quo peccas quia grauius eſt cauerẽ a miſſa vel ociari in die dominico vel in feſto ſolenni ꝙꝫ in alio die ſiplici. Et grauius eſt quopcũqꝫ peccatũ in magna ſolennitate ꝙꝫ in alio tempore: et grauiꝰ ẽ nõ vacare oratiõi vel eſſe diſſolutũ in ligua vel relaxatũ ĩ gula qñ homo dꝫ cõicare ĩ die q̊ hõ cõicat ꝙꝫ in alio tempore

Corã quo: Ca. vi.

Grauiꝰ eſt dicere ꝛ facere aliqd corã eo q̊ pt ex hoc ſumere occaſionẽ peccandi ꝙꝫ illud dicere vel facere occulte. Et grauius eſt ſimulare ſe eſſe patientem in habendo iram in corde ꝙꝫ oñdere ſe ẽe turbatum ſicut eſt non dãdo tñ alicui por hoc turbationem vel mali exempli occaſionẽ vt dicit greg. Et iõ non ſufficit dicere fui iratus de verbo mihi dicto ſꝫ dꝫ dicere ꝛ addere Et ſimulaui me eſſe patientẽ in ꝟbis ꝛ ſignis exterioribus vt reputarer hũilis vbi erã ſupbus: itaqꝫ illa ſumulatione addi mẽdatiũ ad